

**Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Elnök Úr, Krausz Professor Úr! Kedves
Simmelweis Polgárok! Tisztelt Szülők, Családtagok!
De mindenekelőtt, Kedves Ifjú Kollégáim!**

„Az egészség a legnagyobb gazdagság, a legnagyobb hatalom, a legnagyobb boldogság! Tedd egészségessé a népet, s ezáltal hatalmassá, gazdaggá, boldoggá teszed hazádat!”

Fodor József, a közegészségtan első professzora, a hazai népegészségügy és epidemiológia úttörője, az orvosi kar egykori dékánja, elődintézményünk, a pesti tudományegyetem rektora írta ezt 1887-ben. Üknagybátyám szavai végigkísérik pályámat. Útravalóul szolgáltak számomra akkor, amikor az orvosi egyetemre jelentkeztem. Muníciót adtak tanulmányaim alatt. És útjelzőt jelentenek azóta is, hogy 34 éve kézbe vehettem orvosi diplomámat. Legyen szó gyógyításról, kutatásról, oktatásról vagy vezetői feladataimról, mindig ott lebeg előttem felmenőm bölcsessége.

Ezért is osztom meg önökkel e gondolatot most, amikor pályájuk és életük egyik legmeghatározóbb, legfontosabb állomáshoz, orvossá avatásuk pillanatához érkeztek. Mert ezek a mondatok kifejezik az orvoslás lényegét. Azt, amiben immár Önökkel, kedves végzett hallgatókkal együtt szentül hiszek, és amit szenvedéllyel hirdetek: hogy számunkra nincs magasztosabb cél, nem létezik nagyobb felelősség, és nem lehet megtisztelőbb feladat, mint az emberi élet, az egészség szolgálata.

E cél, e felelősség és e feladat hívta Önöket ide, a Semmelweis Egyetemre, ez vezette Önöket végig tanulmányaikon, és ez ad majd erőt későbbi pályájukon is.

De most még ne szaladjunk ennyire előre. Ma, eddigi életük egyik legnagyobb sikerének kapujában álljunk meg egy pillanatra, és ünnepeljük azt, amit elérték!

És ne feledjük, hogy ez az ünnep a családtagjaiké, szeretteiké és barátaiké is, akik végig támogatták Önöket. Ők és Önök is megérdemlik a tapsot! {TAPS}

Kedves Leendő Orvosdoktorok!

Önök az egyetem alapításának 250. jubileumi évében kezdték meg tanulmányaikat, amikor elindult a gyakorlatorientált oktatást előtérbe helyező kurrikulumreformunk. Nem sokkal később, a koronavírus érkezésekor már elsőévesként bizonyítaniuk kellett rátermettségüket. Névadónkhoz méltó módon így is tettek: a Semmelweis hallgatók önkéntesként a frontvonalban harcoltak a járvány ellen.

Éppen úgy, ahogyan az Önök elődei 1848-ban vagy 1956-ban tették.

Nagyon fontosnak tartom, hogy hallgatóként is oda kell állni a beteg mellé, és teljes figyelemmel felé fordulni. A beteg érintése, vizsgálata és a betegen végzett kisebb, de határozott, diagnosztikus beavatkozások begyakorlása pótolhatatlan.

Semmelweis Ignác legfontosabb öröksége így szól: soha ne elégedjünk meg azzal, hogy megtanuljuk, elvégezzük, ami kötelező! Mindig keressük és kutassuk, miként tehetnénk még többet embertársainkért! A Semmelweis Egyetem több mint 255 éves tradíciója is erre épül.

Büszkén mondhatom, hogy Önök hamarosan nemcsak hazánk legrégebbi és legjobb orvosképző egyetemének diplomáját vehetik át! Ma a Semmelweis Egyetem az ország legnagyobb betegellátója is, és szakterületén Európa egyik vezető intézménye. Igazi, világszínvonalú tudáscentrum. A US News legfrissebb 2025-ös rangsora szerint klinikai orvostudományban a 180. helyen szereplünk, egyes területeken pedig még ennél is előkelőbb helyet foglalunk el. Célunk pedig nem lehet kevesebb, mint hogy bekerüljünk a legjobb 100-ba!

Kiválóságunk legújabb bizonyítéka, hogy egyetemünk is aktív részese lehetett a magyar úrhajósprogramnak, annak a történelmi eseménynek, miszerint Kapu Tibor második honfitársunkként juthatott az úrbe. Egyetemünk orvos-egészségügyi csapata végezte a magyar úrhajósok kiválasztását, felkészítését, az úrmisszió támogatását, majd végzi a rehabilitációt.

Egyik orvoskollégánk Európa ötödik akkreditált úrszakorvosa lett. Ráadásul két kutatás is egyetemünk kezdeményezésére valósulhat meg az úrben.

A folyamatos fejlődés, a versenyben való előrejutás azonban nem pusztán cél, hanem eszköz. Ezzel érhetjük el ugyanis, hogy a legmagasabb színvonalú oktatást, a lehető legszélesebb és legjobb ellátást nyújtsuk.

Ennek érdekében az elmúlt másfél évben sikeres integrációk révén olyan új területekkel gazdagodott az egyetem portfóliója, mint a traumatológia, a rehabilitáció, az idegsebészet, neurointervenció, valamint a reumatológiai-immunológiai ellátás.

A nemzetköziség jegyében folyamatosan erősödnek külföldi kapcsolataink.

Több mint kétszáz egyetemhez, köztük világhírű intézményekhez köt minket partnerség, mint a Harvard Egyetem, a Heidelbergi Egyetem, a Karolinska Intézet vagy a Szingapúri Nemzeti Egyetem. Márpedig az orvos- és egészségtudományban átütő sikereket ma csak határokon is átívelő együttműködésekkel lehet elérni!

Ide kapcsolódva szeretnék külön szólni az angol és német nyelvű képzéseinkben részt vevő hallgatóinkhoz.

Jól tudják – hiszen ezért érkeztek ide a világ számos más országából –, hogy az itt szerzett diploma az orvosok világában olyan, mint egy útlevelel. Ezt felmutatva bárhol tárt karokkal várják majd önöket. Ilyen formán innentől Önök a Semmelweis Egyetem nagyköveteinek számítanak. Vigyék hát hírét alma materünknek, képviseljék a magyar orvoslás méltán híres hagyományait, öregbítsék az Egyetemünk hírnevét!

És ne feledjék: bárhova is viszi tovább önöket a pályájuk, intézményünk neve összeköt minket, Önök mindig a Semmelweis család tagjai maradnak!

Ugyanez igaz magyar hallgatóinkra is! Bátorítom Önöket, hogy szerezzenek tapasztalatot a nemzetközi szakmai térben, vegyenek részt a nemzetközi kutatási együttműködésekben! De kérem, hogy a megszerzett tudást minél előbb hozzák haza, és fordítsák a hazai orvoslás javára!

Tegyenek úgy, mint sok nagy elődjük között az itt jelenlévő Krausz Ferenc is!

Ő itthon végezte fizikusi tanulmányait, külföldön vált világhírűvé, de soha nem szakadt el teljesen a hazai egyetemi és kutatói világtól. Miután pedig elnyerte a Nobel-díjat, még nagyobb lendülettel vetette bele magát a magyarországi tudomány-fejlesztésbe. Mérhetetlen büszkeség, hogy ehhez többek között a Semmelweis Egyetemet választotta partnerül. Immár közösen kutatjuk a Krausz professzor úr által vezetett Molekuláris- Ujjlenyomat Kutató Központ infravörös molekuláris ujjlenyomat eljárásának orvosi, diagnosztikai alkalmazását. Mindezzel egy új fejezetet nyithatunk az orvostudomány történetében! És ezeknek az új fejezeteknek a továbbírása bizonyosan Önökre, az új orvos- és kutatónemzedékre vár.

Hiszen könnyen lehet, hogy itt ül Önök között a következő Szent-Györgyi Albert, Krausz Ferenc, vagy épp Karikó Katalin.

Tisztelt Ifjú Kollégáim!

Most, mielőtt elindulnak, hogy megváltsák a világot és beteljesítsék a jövőjüket, arra kérem Önöket, tekintsenek vissza az elmúlt évekre!

Mennyi tanulás, átvirrasztott éjszaka van önök mögött! Hány vizsga! Milyen sok kihívás! Mennyi nehézség! Mert bizony nehéz, fáradságos volt ez az út.

És talán voltak helyzetek, amikor úgy érezték, fogytán az erejük. Ma mégis itt állnak, büszkén és boldogan.

Hadd áruljak el egy titkot, az utolsót tanárukként – és egyben első kollégájukként. Önök tényleg a világon az egyik legnehezebb utat választották – de a legszebbet is! A diploma, amelyet hamarosan a kezükbe vesznek, nemcsak azt bizonyítja, hogy megszerezték az orvosláshoz szükséges tudást. Hanem azt is, hogy birtokában vannak annak a mélyről gyökerező hivatástudatnak is, ami az erőt adja gyönyörű szakmánk műveléséhez.

És még ennél is sokkal több az, amit elsajátítottak, amivel többek és jobbak lettek az elmúlt hat év alatt. Barátságok, szerelmek, emberi és szakmai kapcsolatok szövődtek Önök között. Rengeteg élménnyel, tapasztalattal gazdagodtak.

Kedves ifjú Kollegáim!

Hüttl Kálmán, kedves barátom, a Városmajori Szív- és Érgyógyászati Klinika néhai egyetemi tanára, Semmelweis Ignác ükunokája mondta: *„Semmelweis Ignác öröksége mindazoké, akik szelleméhez méltóan gyakorolják hivatásukat.”*

A mi dolgunk az volt, hogy átadjuk Önöknek, amit a nagy elődök hagytak ránk örökül; adjunk minden tudást és készséget, amely lehetővé teszi hivatásunk legmagasabb szintű gyakorlását. Az önök dolga pedig az, hogy ne csak tovább vigyék, hanem tovább is gyarapítsák mindezt.

Tudom, hogy önöknek sikerülni fog! Ehhez azt kívánom, haladjanak útjukon tovább az eddigi eltökéltséggel! Tűzzenek ki új célokat és kövessék azokat kitartóan!

És soha ne felejtsék el alma materüket, sem azt, amit itt tanultak: hogy figyelmük és tevékenységük középpontjában mindig a betegek, az elesettek, az élet védelme álljon!

Gratulálok mindannyiuknak! Isten óvja Önöket!